

הנדון : סיכום פגישת ועדת איכות סביבה 29.09

נוכחים :

אלון לרנר
אסף רטיג
אניה גירון
אורי ריטוב
נועם תבור
אבנר אליהו
אלון שטרית
ערן

עיקרי הדברים :

חלק 1 – עדכונים -

1. מתקן השבה – יש נכונות להתקדם מהמשרד להגנת הסביבה . אסף מסייר במפעלים כדי להבין מי יכול להשתמש בקיטור של מתקן ההשבה . לחפש גם פרויקטים של חממות וכו – מי צריך אנרגיה זולה. פרינר צריכים כמויות של חום מתקני טיפול שפכים עוברים שדרוג ואפשר להתשמש בקיטור לחיטוי בחום.

2. זכינו בקול קול קרא איסוף בקבוקים – התקנת מכונות ב5 מיישובי המועצה. התושבים מקבלים וואצ'ר למכולת – לבעל המכולת יש אינטרס לתחזק את המכונה והסביבה שלה.

3. בעיית מחזור קרטון – צבי כהן עזב באוקטובר 2024 והעביר את הפינויים במועצה לצד שלישי . נכתב מכתב חדש. עד שהמרכז יפורסם וייסגר, נכנס "עמיאש" לתת תגבור בנושא. "עמיאש" עובד עם מנוף – החיסרון : הקרטוניות פתוחות לגשם . זה עלול להיראות פחות סביבתי בגלל שהחוסר גלם נפגע אבל היתרון הוא שאין עבודת ידיים - זה נעשה בצורה יותר איכותית וטובה, המאפשרת גם תדירות פינוי גבוהה יותר במקום שקרטוניות יעלו על גדותיהן.

4. קול קורא לחוות חקלאיות – החזון כבר נכתב במחלקה ולכן נותר רק להגיש בקשה לקול קורא. יש רעיון להקמה בבוסתן של קק"ל מתחת לבית קשת. רשות ניקוז תכנס לתמונה כי יש שם מעיין, יש גם שיתוף פעולה עם קק"ל בשטח, עם ציר טוב. אם יש עוד רעיונות למקומות. חשוב לקחת בחשבון עלויות של הסעות מבתי הספר.

5. הצורך ברכז פסולת - היום דורכים במקום בהיבט של רדיפה אחרי קבלני הפסולת , האשכול אמור לעשות פיקוח בנושא אבל הוא לא מתפקד. הפקח מגיע פעם בשלושה שבועות למועצה שלנו. אנחנו משלמים להם 4-5 אחוז מסך העלויות וזה לא מתבטא בשירות שאנחנו מקבלים. כרגע לא ניתן ליצור משבר עם הקבלן לפני החגים, אחרי החגים אנחנו צריכים לטפל בזה לא להתפשר. **** האתגר עם האשכול – הוא אמור ליעל אותנו אבל הוא מסרב. חייבים את התמיכה בנושא של

הפסולת כי זה נושא מאוד קריטי.

משאית זבל יכולה לתת מענה לתחום גם בחירום. הגזם נשאר בישוב, היא תבוא פעם בשבועיים. יש תופעה של חקלאים שגוזמים עץ ענק ויש נטייה שהמועצה צריכה לפנות הכל ואנחנו לא יודעים להתמודד עם כמויות כאלה.

6. חייבים לגבש החלטה בנוגע למדניות – במועצות אחרות יש הגבלה של כל תושב כמה הוא גזם הוא רשאי להוציא. לבחון אופציה לפעול באכיפה ופיקוח. במקום להוציא משאית למשק אחד על חשבון כולם. צריך להבין מה הכמות הראלית לכל משק בית.

צריך לזכור – אנשים טוענים שהם משלמים מיסים ולכן מצפים לקבל שירות מהמועצה. צריך להגדיר גבול סביר. משאית פר יישוב לשבוע. מי שרוצה יותר, יכול לשלם עצמאית. יש להבהיר ליישובים את הנוהל ובכך להעביר אחריות לוועדים המקומיים. אנחנו צריכים גב אבל צריך לבנות את זה נכון כי אנחנו כן צריכים לתת שירות והם עושים את זה כיף אחד לא אמר להם לא.

7. רכישת משאיות פינני למועצה - גם עמק המעינות וגם עמק יזראעל עובדים בשיטה שיש להם משאיות משלהם ולא משאית של קבלת. אחרי 300 יום המשאית מחזירה את עצמה וגם זה נותן בטחון, נותן יציבות, גם נותן פתרונות בחירום.

חלק 2 – הצגת חברת רי-פורסט ויערות מאשכל (אלון שטרית)

ליערות מאכל יש יתרונות רבים - תיירותיים, מאפשרים חיבור לחוות טיפוליות, סביבתיות וקהילתיות. יש מודלים עסקיים וחינוכיים ותיירותיים

אין לנו במועצה הרבה שטחי א שניתן להקצות לפרוייקט כזה. יש הרבה שטחים פתוחים שטחים לא מעובדים – אסור להשתמש בהם במי קולחין רק מי כנרת עם מחיר שאף יער לא יכול לשלם. לכן לנו אין לנו כלכך הרבה שטחים לא מעובדים זמינים.

נטבח נוסף- מי שעושה חקלאות משקיע בחקלאות ומי שלא חלקאות לא רוצה לשים כסף לפיתוח שצ"פים.

אם אנחנו רוצים להביא לפה יוזמות אנחנו חייבת להביא משהו שמחזיק אותן. לא רואים כמועצה עם כל האתגרים איך אנחנו יכולים לשלב פה יוזמות כאלה

בנוסף, אין חשש ששטחי א שהם יהפכו לבעיה הסביבתית או למטרד ולכן אין הרבה צורך. בחוקי העזר שלנו אנחנו יכולים למנוע משטחי א להפוך למטרד.

יש סוגיה של מפטמות לשעבר שאותן אנחנו יכולים כן להקצות לעניין. לייצר אלטרנטיבה לחקלאים שכבר לא יכולים לעבד את האדמות בעצמם. אולי לבחון את הסוגיה הזאת.

אלון – אנשים צריכים ליזום בעצמם. אסור לנו כמועצה להכנס ליוזמות פרטיות. גם החווה החלקאית יכולה להיות מקום לשיתוף פעולה עם ריפורסט